

V L A A M S   P A R L E M E N T

Zitting 1997-1998

15 mei 1998

ONTWERP VAN DECREET

**betreffende de hervorming van het hoger onderwijs
in de kinesitherapie en de revalidatiewetenschappen in de Vlaamse Gemeenschap**

VERSLAG

**namens de Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid
uitgebracht door de heer Erik Matthijs**

Samenstelling van de commissie :

Voorzitter : de heer Gilbert Vanleenhove.

Vaste leden : de heer Jos De Meyer, mevrouw Mia De Schamphelaere, de heren Erik Matthijs, Freddy Sarens, Gilbert Vanleenhove ;

de heer Roland Deswaene, mevrouw Marleen Vanderpoorten, mevrouw Sonja Van Lindt ;

de heer René Swinnen, mevrouw Gracienne Van Nieuwenborgh, de heer André Van Nieuwkerke ;

de heren Pieter Huybrechts, Joris Van Hauthem ;

de heer Kris Van Dijck ;

de heer Ludo Sannen.

Plaatsvervangers :

mevrouw Sonja Becq, Paul Deprez, mevrouw Kathleen Helsen, mevrouw Maria Tyberghien-Vandenbussche, mevrouw Mieke Van Hecke ;

de heren Ward Beysen, Karel De Gucht, André Denys ;

de heren Patrick Hostekint, Michiel Vandenbussche, Robert Voorhamme ;

de heren Emiel Verrijken, Frans Wymeersch ;

de heer Chris Vandenbroeke ;

mevrouw Cecile Verwimp-Sillis.

Zie :

1018 (1997-1998)

– Nr. 1 : Ontwerp van decreet

– Nr. 2 : Amendementen

INHOUD

	Blz.
I. Inleiding door de heer Luc Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering en Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken	4
II. Algemene bespreking	6
1. Vragen en opmerkingen van de leden	6
2. Antwoord van de minister	11
3. Repliek van de leden op het antwoord van de minister	12
III. Artikelsgewijze bespreking en stemming	13
IV. Eindstemming	16
Tekst aangenomen door de Commissie	17

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid besprak op 6 en 7 mei 1998 het ontwerp van decreet betreffende de hervorming van het hoger onderwijs in de kinesithérapie en de revalidatiewetenschappen in de Vlaamse Gemeenschap.

I. Inleiding door de heer Luc Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering en Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken

De minister verklaart dat het niet zonder enige opluchting is dat hij dit ontwerp van decreet mag inleiden. Dit ontwerpdecreet heeft een lange, bewogen, bijwijlen zelfs erg woelige voorgeschiedenis gekend. Vooraf wil hij in grote lijnen even deze voorgeschiedenis schetsen, in de hoop hiermee de emoties niet opnieuw te doen oplaaien maar wel in de misschien ijdele veronderstelling dat deze terugblik tot lering kan zijn.

De Wet Diegenant van 6 april 1995 legde voor de toegang tot het beroep kinesitherapeut een opleidingsduur van vier jaar vast. De initiatiefnemers hebben waarschijnlijk de draagwijdte van deze bepaling onvoldoende ingeschat. De minister heeft, namens de Vlaamse regering, beroep ingesteld tegen de verlenging bij het Arbitragehof, beroep dat door het Hof werd verworpen op 18 december 1996.

Onmiddellijk is op basis van grondig voorbereidend werk een eerste voorontwerp van decreet gemaakt. De eerste optie, die zijns inziens in het kader van een taakverdeling tussen universiteiten en hogescholen op basis van de decretale opdrachtsbepalingen haar geldigheid behoudt, situeerde de kinesithérapie-opleiding in het hogeschoolonderwijs van twee cycli. Hij stelt daarover dat hij met enige verbittering op de wijze waarop tegen deze optie is geageerd, terugkijkt. Naar zijn gevoel zijn in deze periode de kiemen gezaaid van toekomstige conflicten tussen de beide polen van het binair hogeronderwijssysteem. Alleszins is toen de kans gemist om op een nuchtere en rationele manier een begin te maken met een taakverdeling tussen beide, op basis van de lijnen uitgezet in de beide decreten – die overigens door iedereen werden goedgekeurd – die een begin kon vormen van een meer algemene oplossing voor de overige moeilijke dossiers.

De minister vervolgt dat de tijdsdruk hem verplichtte tot een snelle beslissing in het dossier van de kinesithérapie. Er werd een nieuw voorstel gedaan dat een universitaire opleiding kinesithérapie behield, maar tegelijkertijd in aanverwante studiegebieden van de universitaire sector enige orde op zaken trachtte te stellen. Dit voorstel werd door de Vlaamse regering op 25 maart 1997 principieel goedgekeurd, van de nodige adviezen voorzien en syndicaal onderhandeld. Op 14 mei 1997 verstrekte de Raad van State haar inmiddels berucht geworden advies. Naast vrij fundamentele opmerkingen over de numerus fixus en de toegang tot het hoger onderwijs, bevatte dit advies vooral verregaande kritiek op de voorgestelde uniciteit van de universitaire opleiding. In geen enkele voorgaande juridische tekst werd de vrijheid van onderwijs voor wat het hoger onderwijs betreft, tot in een dergelijke absolute interpretatie doorgetrokken. Politiek gezien verhinderde dit advies een definitieve goedkeuring van het ontwerp door de Vlaamse regering. De verdere behandeling werd opgeschort en de federale regering besliste de inwerkingtreding van de wet Diegenant met een jaar uit te stellen.

Zonder hier kritiek te willen leveren op het advies van de Raad van State, lijkt het de minister toch aangewezen dat tussen een aantal beleidsactoren een fundamenteel overleg zou worden opgestart over de precieze interpretatie van de vrijheid van onderwijs voor het hoger onderwijs. Men mag immers niet vergeten dat er reeds tal van unieke opleidingen aan zowel de universiteiten als de hogescholen bestaan, een situatie die zelfs decretaal is verankerd, zonder dat de Raad van State of de decreetgever daar toen problemen bij had. Bovendien zal in het perspectief van optimalisatie van het aanbod een situatie van uniciteit of van het niet respecteren van de vrijheid van onderwijs in zijn strikte interpretatie, nog frequenter aan de orde zijn dan vandaag reeds het geval is. Een groep eminente juristen heeft van hem de opdracht gekregen een omstandige analyse van het advies te laten uitvoeren. Deze maakt voldoende duidelijk dat in het kader van de plannificatie van het hoger onderwijs unieke opleidingen mits gepaste motivatie, niet strijdig hoeven te zijn met de vrijheid van onderwijs.

De minister vervolgt dat gedurende het voorbije jaar tal van gesprekken zijn gevoerd, alternatieve voorstellen gelanceerd, ideeën verkondigd, zonder dat een haalbare oplossing dichterbij werd gebracht. Een voorstel om tot gezamenlijk georganiseerde opleidingen te komen, werd niet gevolgd. Ook de piste om tot twee verschillende beroepen te komen met elk een eigen beroeps- en oplei-

dingsprofiel werd niet enthousiast onthaald in de sociaal-medische wereld en de beroepsorganisaties. Misschien bestaat er een zekere behoefte op het veld zelf voor een gescheiden profiel, maar de bereidheid om deze delicate maatregel te nemen is minimaal en wordt door de ene zijde als een devaluatie ervaren.

Het resultaat was uiteindelijk dat men een paar maand geleden niet verder stond dan midden mei 1997. De minister heeft toen de direct betrokkenen uit de opleidingen bij elkaar gebracht en een oplossing voorgesteld, waarover een minimale consensus tot stand kon worden gebracht. De essentie van het voorstel, dat in onderhavig ontwerp van decreet is ingeschreven, is dat er een differentieel opleidingsprofiel behouden blijft, dat toch aan de missie van beide vormen van hoger onderwijs beantwoordt. De hogescholen hebben zich op deze nieuwe situatie kunnen voorbereiden en hij rekent er op dat zij in deze nieuwe structuur op korte termijn een kwalitatief hoogstaande beroepsgerichte opleiding kinesitherapie zullen kunnen opbouwen.

Aan de universiteiten van hun kant wordt een wetenschappelijke opleiding in de revalidatiewetenschappen en de kinesitherapie voorzien met een opleidingsduur van vijf jaar. Bij deze verlenging van de opleidingsduur kunnen vragen worden gesteld, aangezien het strijdt met de algemene intentie om de opleidingsduur in het hoger onderwijs niet te verlengen en eerder zelfs te verkorten. In dit geval lijkt het hem wél verantwoord. De visitatiecommissie heeft er, aldus de minister, in haar verslag trouwens expliciet voor gepleit, teneinde de combinatie op een kwalitatieve wijze mogelijk te maken van een wetenschappelijke vorming en een beroepsgerichte opleiding zonder de studiebelasting onverantwoord hoog op te drijven. Gesprekken met de universitaire opleidingsverantwoordelijken hebben hem geleerd dat, als er dan inderdaad absoluut door de verwetenschappelijking en kennisexplosie van dit domein een wetenschappelijke opleiding noodzakelijk is, in die opleiding ook ruimte moet worden geboden om een aantal specialismen, die nu in de weinig transparante en erg dure privé-nascholingsmarkt verdwijnen, in de wetenschappelijke basisopleiding te integreren. Zulks is niet mogelijk in een vierjarige opleiding.

Beide opleidingen geven toegang tot het beroep en zijn dus, wat de beroepsuitoefening betreft, gelijkwaardig. Hij moet zelf ook afwachten hoe het beroepenveld op deze differentiatie in de opleiding zal reageren. Sommigen hebben hem verklaard dat het beantwoordt aan de nood tot een gedifferentieerde beroepsuitoefening. Als zodanig beschouwt

hij deze constructie niet enkel als een oplossing om uit interne onderwijsproblemen te geraken. Hij is de mening toegedaan dat men, zonder de ambitie te hebben kunnen realiseren om ten aanzien van één beroep ook één opleiding te plaatsen, duidelijker dan in de vroegere situatie en met respect voor de gegevenheid in de federale wetgeving betreffende het statuut van de kinesitherapeut, de differentiatie van beide opleidingen tegenover elkaar heeft kunnen uittekenen.

Deze differentiatie mag volgens de minister niet beletten dat men voor de studenten soepele overstapmogelijkheden in deze of gene richting voorziet. Om ook om sociale redenen de totale opleidingsduur in deze gevallen niet tot onverantwoorde hoogten te brengen, heeft hij voor een systeem geopteerd waarbij de totale duur nooit die van zes jaar overschrijdt.

In tegenstelling tot eerdere voorontwerpen heeft de minister in onderhavig ontwerp geen rationalisatie van het opleidingsveld van bovenaf opgelegd. Na alle voorafgaande discussies leek het hem de wijsheid zelve dat het opleidingsveld zichzelf rationaliseert in functie van de vernauwing in de beroepstoegang. Hij heeft daarom de hogescholen en universiteiten zelf voor de volle verantwoordelijkheid geplaatst. Ook hier geldt immers de autonomie en verwacht hij dat men in onderling overleg en in wijsheid het opleidingsveld zelf organiseert.

Voor de hogescholen die afzien van de verdere organisatie van de kinesitherapie-opleiding heeft de minister de mogelijkheid van een inruil voorzien. Hij heeft hierbij zoveel als mogelijk het principe gehanteerd dat de inruil geen onverantwoorde bijkomende programmatieronde zou inhouden en geen onverantwoorde concurrentie op het veld zou impliceren. Met de in dit ontwerp opgenomen inruil-operatie meent hij dat aan deze voorwaarden voldaan is. Het betreffen meestal nieuwe en vrij toekomstgerichte opleidingen. Tegenover de collega-hogescholen die deze operatie zouden ervaren als een extra-programmatieronde waar zij geen toegang toe hebben, wil hij vragen begrip te hebben voor het feit dat de kine-hogescholen die inruilen, een vaak relatief succesvolle richting moeten opgeven in ruil voor een nog onzeker perspectief in de nieuwe opleiding.

De minister stelt dat hij reeds gealludeerd heeft op de beperking in de toegang tot het beroep die door de federale regering wordt voorbereid. De continuerende wordt door de federale regering ook voorzien voor het beroep van kinesitherapeut. De

daartoe bevoegde commissie heeft een advies geformuleerd, waarvan de cijfers bekend zijn, zelfs al heeft de federale regering nog geen definitief besluit getroffen. Iedereen beseft dat dit een vrij ernstige beperking inhoudt ten opzichte van de huidige studentenaantallen. Hij heeft toch in dit decreet geen beperking van de instroom in de opleidingen ingeschreven. Hij heeft wel de opdracht gegeven tot de installatie van een nieuwe technische commissie die hem zal adviseren over de meest adequate en verantwoorde wijze om deze instroombeperking te organiseren. Een aantal onbekenden, bijvoorbeeld ten aanzien van het aantal waarvan kan verwacht worden dat zij naar andere professionele uitwegen uitwijken dan inschrijving in het RIZIV, complexeert zeer zeker deze oefening.

Een belangrijk gedeelte van onderhavig ontwerp is volgens de minister gewijd aan de opvang van de sociale gevolgen voor de personeelsleden die aan de hogescholen niet langer in de opleiding kunnen worden ingeschakeld. Door de commotie is dit luik van het ontwerp niet sterk in de aandacht gekomen, hoewel het toch een vrij innoverende regelgeving betreft. Hij verwijst daarbij in het bijzonder naar het kinefonds, de tewerkstellingsgaranties die aan deze personeelsleden worden geboden en vooral naar de mogelijkheid die hij voorziet en die als een echte primeur kan worden beschouwd, om deze personeelsleden met behoud van hun rechten te laten verder studeren. Op deze wijze worden deze mensen niet alleen gerekwalficeerd en kunnen zij in aanmerking komen voor een tewerkstelling in de twee-cycli-opleidingen, waar hun ervaring zeer zeker nuttig zal zijn, maar ook betekent het een breuk in de opvattingen ten aanzien van terbeschikkingstelling en sociaal passief die de mensen vaak tot passiviteit veroordeelden.

De minister besluit dat dit de belangrijkste krachtlijnen van dit ontwerp van decreet zijn. Hij voegt hier nog aan toe dat de leden van de Commissie in de loop van dit proces door allerhande groepen en participanten in dit proces werden benaderd. De Commissie heeft ook getracht door middel van een hoorzitting een zo gefundeerd mogelijk inzicht te krijgen in de complexiteit van de problematiek. Hij meent dat de leden van de Commissie op basis daarvan het met hem eens zullen zijn dat wat voorligt een haalbaar en respectabel compromis is. De grote krachtlijnen zijn door de belangrijkste protagonisten aanvaard en hij meent te weten dat aan de hogescholen en universiteiten alles in het werk wordt gesteld om de nieuwe opleidingen vorm, inhoud en kwaliteit te geven.

II. Algemene bespreking

1. Vragen en opmerkingen van de leden

– CVP-fractie

De heer *Freddy Sarens* stelt dat zijn fractie de pessimistische visie van de minister, namelijk dat er een kans zou gemist zijn naar de toekomst toe voor wat betreft de taakverdeling tussen hogescholen en universiteiten, helemaal niet deelt. Hij is van mening dat beide kinesitherapie-opleidingen met het voorliggende ontwerpdecreet de mogelijkheid krijgen hun ware missie te vervullen. Bovendien gaat het hier enkel en alleen over de kinesistenopleiding. De andere paramedische opleidingen zoals audiologie, logopedie enzomeer, die in het eerste ontwerp wel vermeld werden, blijven nu buiten beschouwing. Toekomstige gesprekken tussen hogescholen en universiteiten blijven daardoor open en het zogenaamde plan Dillemans zal hiermee uiteraard rekening moeten houden.

De spreker vraagt of er voor de K.U.Leuven, R.U.Gent en de V.U.Brussel, die de opleiding kinesitherapie blijven organiseren, in de toekomst eventuele uitstapmogelijkheden of tegemoetkomingen zijn voorzien wanneer zij later eventueel beslissen om hun opleiding toch stop te zetten. De opgelegde contingentering zal er immers voor zorgen dat in de toekomst veel minder studenten de opleiding kinesitherapie zullen volgen.

De CVP-fractie meent dat het ontwerpdecreet zeer positief is voor de hogescholen. Er is een uitstapregeling voorzien waardoor tal van personeelsleden, zowel vastbenoemden als immuun tijdelijken, die niet meer in de opleiding kunnen worden ingeschakeld, worden opgevangen. Daarnaast geeft ook de inruiloperatie mogelijkheden voor de toekomst. In dit kader vermeldt hij dat de Vlaamse regering op artikel 13 een amendement zal indienen dat tegemoet zal komen aan de vragen van de hogescholen en dat zijn fractie zal steunen. Dit amendement op artikel 13 beantwoordt eveneens aan de vraag van hogescholen en bedrijfsleven om de leemte aan afgestudeerde informatici op de arbeidsmarkt op te vullen.

De spreker heeft zowel van de hogescholen als de universiteiten vernomen dat zij tevreden zijn met dit ontwerpdecreet. Deze vaststelling is zeer belangrijk voor de hogescholen omdat het hogescholendecreet van 1994, dat een herstructurering was van de sector, reeds serieuze inspanningen had gevraagd van de hogescholen en er nu opnieuw aan dat decreet wordt gesleuteld.

Mevrouw *Trees Merckx* is tevreden over het ontwerpdecreet omdat het een aanvaardbare oplossing aanbiedt voor de opleiding kinesitherapie en revalidatiewetenschappen. De verdienste van de wet Diegenant van 6 april 1995 was namelijk dat deze wet de kinesitherapie erkende als een autonome medische sector die het paramedische domein overstijgt. De voorwaarde om het beroep van kinesitherapeut in de medische sfeer te brengen was dat de opleiding zeker vier jaar zou duren. Daardoor wordt het mogelijk dat de kinesitherapeut autonoom bepaalde prestaties kan leveren, wat vóór de wet Diegenant onmogelijk was. Tot dan had de kinesist telkens een voorschrift nodig van een arts. Het is dus een meerwaarde dat de kinesitherapie zelf uitgegroeid is tot een autonome discipline met een eigen werkdomein.

Alhoewel de contingentering nog niet door de federale overheid werd beslist, beantwoordt het ontwerpdecreet volgens de spreker alvast aan de nieuwe normen van het kinesistenberoep, blijft dit beroep medisch van aard en laat het een verruiming van de taakinhoud toe.

Zij vervolgt dat het ontwerpdecreet dat voorligt ertoe leidt dat de kwaliteit van de zorgverlening wordt verbeterd en dat de twee opleidingsvormen een grotere garantie op kwaliteit zullen bieden. De bruggen die voorzien zijn tussen beide opleidingen zorgen ervoor dat men tot een gelijke beroepstoeegang kan komen. Belangrijk daarbij is evenwel dat de inhoudelijke opvulling van de vierjarige hogeschoolopleiding getoetst zal moeten worden aan de gelijkwaardigheid van de universitaire opleiding. Dit heeft tot gevolg dat men naast het onderwijsprofiel in het hogeschoolonderwijs, ook garanties voor de bekwaamheidscriteria van lesgevers worden voorzien. In die zin verwijst zij naar de artikelen 6 en 10 van het ontwerpdecreet met betrekking tot het onderwijzend personeel aan de hogescholen. Om het kinesistenberoep als medisch beroep te kunnen blijven beschouwen en de opleiding kwalitatief op te waarderen, zullen visitatierapporten en evaluatieverslagen aandachtig moeten worden opgevolgd zodat er garanties zijn dat de kwalitatieve uitoefening van het beroep kan worden verzekerd. Zij besluit dat het ontwerpdecreet een eerste stap is, maar dat de opvolging van de opleiding aan de hogescholen zeker zo belangrijk is.

– *Agalev-fractie*

De heer *Ludo Sannen* stelt dat het ontwerpdecreet niet getuigt van een éénduidig beleid, maar het resultaat is van een ouderwetse politieke vaudeville. De spreker meent uit de toelichting van de minister te kunnen afleiden dat deze dit zelf toe-

geeft door te zeggen dat hij de voorgeschiedenis van dit ontwerpdecreet had weergegeven om er 'lering' uit te trekken. De spreker beschouwt dit als een fingerwijzing, maar moet uit het standpunt van de CVP-fractie concluderen dat deze hier helemaal geen lering uit heeft getrokken.

De spreker stelt dat de minister telkens bij het omschrijven van belangrijke uitgangspunten inzake onderwijs in zijn teksten mooie volwoorden gebruikt. Het beleid van de minister mag echter niet worden beoordeeld op deze woorden, maar op zijn beleidsdaden. Het ontwerpdecreet op de kinesitherapie en de revalidatiewetenschappen is zo'n beleidsdaad en beantwoordt zijns inziens geenszins aan de mooie uitgangspunten die de minister zo graag in de mond neemt.

Met betrekking tot de missie van het hoger onderwijs, vindt hij dat deze hervorming een gemiste kans is om het paramedisch onderwijs duidelijk gestructureerd in Vlaanderen aan te bieden. Deze globale hervorming van het paramedisch onderwijs stond nochtans wel vermeld in het eerste ontwerp van de minister en sloot goed aan bij de missie van het hoger onderwijs. In dit kader verwijst de spreker naar het voorstel van de VLHORA dat hijzelf ook verscheidene malen heeft geformuleerd. Dat voorstel ging uit van de organisatie van een directe beroepsopleiding aan de hogescholen en van een tweede en derde cyclus, voor een bredere wetenschappelijke uitdieping, aan de universiteiten. Hij meent dat het ontwerpdecreet helemaal geen lijn trekt tussen de universiteiten en de hogescholen. Er wordt wel een lijn getrokken voor de opleiding kinesitherapie, maar niet voor andere opleidingen waarvoor het debat nog moet worden gevoerd. In deze toekomstige debatten kan volgens de spreker, dezelfde verziekte situatie weerkeren omdat men alles zal ondernemen om een bepaalde opleiding toch maar te kunnen behouden.

De spreker vermeldt vervolgens dat de leden van de Commissie zich tijdens een gedachtewisseling met de heer Roger Dillemans positief hadden uitgelaten over het zogenaamde rapport Dillemans tot optimalisatie van het universitair aanbod. De hoofdlijn van dit rapport is dat de initiële opleiding herleid wordt tot vier jaar en dat er daarnaast een vijfde jaar als voortgezette academische opleiding voor specialisatie en wetenschappelijke uitdieping zouden worden opgezet. Hij stelt dat het voorliggende ontwerpdecreet met de organisatie van een vijfde jaar dat deel uitmaakt van de initiële opleiding kinesitherapie en revalidatiewetenschappen, het rapport Dillemans ondergraaft. Bovendien probeert men aan te tonen dat dit vijfde jaar nodig is en dat een differentiatie wenselijk is. Blijkbaar

geldt deze behoefte niet voor Wallonië, zo verklaart de spreker, want daar blijft de universitaire opleiding kinesithérapie beperkt tot vier jaar. Hij heeft ook tijdens de hoorzitting over de kinesithérapie¹ die de Commissie organiseerde, geen enkele oproep gehoord voor een dergelijk vijfde jaar.

Met de inruiloperatie waarbij hogescholen die hun kinesithérapie-opleiding afstoten, een nieuwe opleiding mogen organiseren, heeft de spreker geen problemen. Hij vindt het wel problematisch dat deze inruiloperatie zeer snel, namelijk reeds vanaf 1 september 1998, moet gebeuren. Dit gaat volgens hem problemen geven bij het uittekenen van het curriculum en de vakinhouden van de nieuwe opleidingen. Veel erger is, aldus de spreker, dat er geen maatschappelijk vooronderzoek is gebeurd naar de maatschappelijke behoeften of naar de aansluiting op de economische toekomstperspectieven van deze nieuwe opleidingen. Deze werkwijze kan geen aanleiding geven tot een kwaliteitsvolle opleiding, maar wel tot een permanente bijsturing van de opleiding. Bovendien gebeurt deze inruiloperatie vanuit het aanbod van de hogescholen en niet vanuit een vraag waarop de hogescholen moeten inspelen. Er worden dus nieuwe opleidingen aangeboden zonder enig wetenschappelijk onderzoek of een vraag naar het verschil met reeds bestaande opleidingen. Dit alles zal volgens de spreker de kwalitatieve ambities van het hogeschooldecreet ondergraven.

De spreker heeft ook vragen bij de twee verschillende opleidingen aan vier hogescholen en drie universiteiten die allen toegang zullen geven tot hetzelfde beroep. Rekening houdend met een toekomstige beperking van de studenten, zal zijns inziens het gevaar rijzen dat een deel van deze opleidingen over een gebrek aan kritische massa zullen beschikken. Hij besluit daaruit dat het aan de sector opgelegde zelfregulerende optreden een camouflage is van de eigen onmacht van de Vlaamse regering om zelf keuzes te maken. Hij vindt deze manier van optreden onverantwoord en meent dat de overheid hier sturend moet optreden.

Tot besluit wenst de spreker één positief element aan te brengen. Hij meent dat de minister zeer creatief is geweest in het zoeken naar oplossingen voor het personeel dat niet meer ingeschakeld kan

worden in de hervormde opleidingen kinesithérapie van de hogescholen. Hij hoopt dat dergelijke maatregelen ook in de toekomst zullen worden gehanteerd.

– *SP-fractie*

De heer *René Swinnen* verklaart dat het voorliggende ontwerpdecreet inspeelt op de wet Diegenant van 6 april 1995. Finaal wil het ontwerpdecreet immers met de vijfjarige universitair opleiding, gestalte geven aan de medicalisering van het kinesistenberoep. De wet Diegenant heeft namelijk tot doel de kinesithérapie-opleiding los te maken van de paramedische sector en te laten aanleunen bij de medische sector.

De spreker wil eerst een aantal positieve elementen van het ontwerpdecreet opsommen. Op de eerste plaats komt er voorlopig geen numerus fixus of beperking van de instroom. Alhoewel de federale regering nog geen definitieve beslissing heeft genomen, is nu al duidelijk dat het aantal nieuwe kinesisten in 2003 tot 450, waarvan 270 in Vlaanderen, zal worden beperkt. De spontane rationalisatie van het onderwijsveld zal volgens de spreker in het licht van deze cijfers wellicht onvoldoende zijn. Toch is het zijns inziens positief dat de sector autonoom mag oordelen over de beperking van het aantal kinesisten. Sprekend daarom is dat bij alle betrokkenen de bereidheid bestond de voorliggende hervorming te steunen. Hij wenst er wel voor te waarschuwen dat bepaalde instellingen die later eventueel daardoor uit de onderwijsmarkt zullen worden geprijsd, op dat moment bijkomende middelen zullen eisen.

Een tweede positief element zijn de maatregelen met betrekking tot de sociale gevolgen van het personeel. Deze maatregelen getuigen van een sociale bekommernis. Enkel voor de niet-immuun tijdelijken is er geen degelijke overgangsmaatregel voorzien. Daartegenover staat dat zowel voor vast benoemden als voor immuun tijdelijken verscheidene mogelijkheden zijn voorzien waarbij zij hun verworven rechten behouden.

En op de derde plaats brengt de spreker aan dat de rationalisatie vanuit de instellingen zelf een schoolvoorbeeld is van responsabilisering en autonomie van het onderwijsveld. Deze dubbele beweging werd in het verleden door iedere fractie van het Vlaams Parlement telkens opnieuw bepleit. De inruiloperatie getuigt dus niet van een gebrek aan verantwoordelijkheid, zoals sommigen beweren.

¹ Vl. Parl., Stuk 617 (1996-1997) – Nr. 1, Zitting 1996-1997, 28 maart 1997, Hoorzitting over de hervorming van de opleiding kinesithérapie. Verslag namens de Verenigde Commissies voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid en voor Welzijn, Gezondheid en Gezin uitgebracht door de heer René Swinnen en mevrouw Riet Van Cleuvenbergen

De spreker wenst anderzijds aandacht te besteden aan een drietal problemen die bij dit ontwerpdecreet opduiken. Een eerste probleem stelt zich voor hem met de houding van sommigen ten aanzien van de inruilkeuze van de Autonome Hogeschool Gent. Deze hogeschool heeft namelijk gekozen voor de basisopleiding industrieel ingenieur in het studiegebied industriële wetenschappen en technologie. Deze keuze zou volgens sommigen kunnen leiden tot een uniciteit. Hijzelf vindt dit een overtrokken probleem. De aangehaalde argumenten zijn voor hem weliswaar begrijpelijk, maar hij heeft deze reacties van die bepaalde mensen niet opgetekend toen het voorstel op tafel lag over de uniciteit van de universitaire kinesistenopleiding. Hij meent dat achter deze reacties dus veel meer schuilt dan enkel het afwijzen van een unieke opleiding.

Op de tweede plaats wenst de spreker te waarschuwen voor een plethora in de informatica-sector. De inruilkeuze van de Autonome Hogeschool Gent was verantwoord om de plethora in de kinesithérapie tegen te gaan, maar eenzelfde probleem zou zich wel eens in de toekomst met het aantal afgestudeerde informatici kunnen voordoen. De informatiemaatschappij is weliswaar in volle expansie, maar toch wenst hij te pleiten voor een kwaliteitsbewaking en een rationalisatie van dit opleidingsaanbod. Onderwijsplanning is immers meer dan ingaan op één actuele toestand.

En een derde probleem ziet hij in het gevaar voor corporatisme als gevolg van de twee soorten opleiding kinesithérapie die tot eenzelfde beroep leiden. Hij heeft zelf tijdens de bespreking van het wetsvoorstel Diegenant kunnen vaststellen dat bepaalde mensen verbeteren ijverden voor twee soorten kinesisten. Deze mensen zullen ook dit ontwerpdecreet blijven aangrijpen om hun doelstellingen te verwezenlijken. De waarschuwing van de minister dat dit kinesisten-dossier geen precedent mag zijn voor de andere paramedische beroepen, is een signaal naar de corporatistische groepen in deze sectoren.

– VLD-fractie

Mevrouw *Marleen Vanderpoorten* wenst voorafgaandelijk een opmerking te maken over de werkwijze van de Commissie zoals deze door de minister wordt opgelegd. Zij stelt immers vast dat na een volledig parlementair jaar, voor het zomerreces nog snel een aantal belangrijke decreten zoals het voorliggende ontwerpdecreet en het ontwerpdecreet op het secundair onderwijs moeten worden behandeld. Zij ziet hierin een tactiek van de minis-

ter om het ontwerpdecreet op het secundair onderwijs tijdens de voor de onderwijssector drukke examenmaand juni te willen bespreken.

Met betrekking tot het voorliggende ontwerpdecreet merkt zij op verklaart dat haar fractie redelijk tevreden is over het voorliggende ontwerpdecreet. Het ontwerpdecreet wijkt wel zeer sterk af van het voorontwerp. Zij vraagt waarom de minister geen nieuw advies heeft gevraagd aan de Raad van State omdat het uiteindelijke ontwerpdecreet fundamenteel anders is dan het voorontwerp op basis waarvan de Raad van State advies heeft uitgebracht.

Haar fractie is tevreden over de opleidingsstructuur zoals deze in het ontwerpdecreet is uitgewerkt. Het vijfde jaar in de universitaire opleiding laat toe dat men intensief een wetenschappelijke uitdieping kan volgen.

De inruiloperatie waarbij de hogescholen een kinesithérapie-opleiding wisselen voor een nieuwe opleiding, is positief omdat de autonomie van de hogescholen werd gerespecteerd. Het voorliggende ontwerpdecreet is voor het grootste deel van de betrokkenen dan ook een haalbaar en respectabel compromis.

Haar fractie is ook verheugd over het uitblijven van een numerus fixus, maar hoopt dat dit uitstel ook definitief zal zijn. Zij blijft evenwel gekant tegen elke beperking, zoals de contingentering die de federale overheid zal opleggen. In dit kader wenst zij de argumenten die zij reeds bij de bespreking van het toelatingsexamen voor de opleidingen arts en tandarts, heeft geformuleerd, te herhalen : alle jongeren krijgen niet dezelfde kansen, jongeren worden verplicht reeds op 16-jarige leeftijd een beroepskeuze te maken en het toelatingsexamen is slechts een momentopname. De spreker vervolgt dat reeds meer dan drie jaar wordt gepleit voor een verbetering van de begeleiding en oriëntering van de middelbare leerlingen. Het dient dan ook aanbeveling deze elementen op punt te stellen om een verkeerde studiekeuze te vermijden.

De heer *Etienne De Groot* brengt aan dat de Raad van State in zijn advies op het voorontwerp van decreet de meeste opmerkingen die hijzelf had geformuleerd, bevestigd heeft. Hij wenst zijn visie opnieuw uiteen te zetten. De wet Diegenant van 6 april 1995 leidt ertoe dat de kinesisten meer autonomie en meer beroepsaansprakelijkheid zullen krijgen. Volgens hem zouden de kinesithérapie-opleidingen daarom enkel aan de universiteiten mogen doorgaan waardoor men tevens de plethora

zou kunnen oplossen. Het kan volgens hem niet dat men eerst een beroepsopleiding zou volgen, om nadien, als toemaatje, een wetenschappelijke uitdieping te volgen. Eventuele bruggen tussen beide opleidingen moeten ervan uitgaan dat men eerste een wetenschappelijke opleiding geniet, waarna men er een beroepsbovenbouw zou kunnen aan toevoegen.

Het voorliggende ontwerpdecreet is in die zin een compromis. Hij wil zich daar niet bij voorbaat negatief over uitlaten. Tot op heden heeft hij over de huidige opleidingen op het terrein zelf geen frustraties kunnen optekenen. Het onderscheid dat men nu voorstelt om opleidingen te voorzien van vier jaar aan de hogescholen en vijf jaar aan de universiteiten, is ook geen echte exclusiviteit in de medische wereld. Hij verwijst daarvoor naar de huisartsen waarvan sommigen wel bepaalde prestaties kunnen laten terugbetalen en andere niet, omdat de eersten zich hebben bijgeschoold. De verwetenschappelijking door middel van de universitaire opleiding kan dus leiden tot het voorbehouden van terugbetaling van bepaalde prestaties tot de universitair opgeleiden. Uiteindelijk is dit een probleem voor het RIZIV, wat dan weer een federale materie is.

De spreker vraagt of de overgangsregeling waarbij 25 percent van de gegradueerden kunnen blijven verder werken in de nieuwe opleiding aan de hogescholen, een blijvend of uitdovend karakter heeft. Indien dit niet uitdovend is, kan dit tot gevolg hebben dat een afgestudeerde kinesist later een hoger diploma zal hebben, dan degene die les geeft.

Tot besluit stelt de spreker dat het voorliggende ontwerpdecreet een stap in de goede richting is. Het is uiteindelijk een compromis waarbij altijd wel iemand ongelukkig is, en niemand volledig gelukkig is.

– *Vlaams Blok-fractie*

De heer *Joris Van Hauthem* verwijst naar de toelichting van de minister bij dit ontwerpdecreet. Deze toelichting toont aan dat de voorliggende tekst een decreet is van de gemiste kans, een typisch compromisdecreet is dat getuigt van corporatisme. Dit ontwerpdecreet geeft helemaal geen meerwaarde aan de huidige toestand, maar is een oogverblindende dat vanuit het berekend belang van de zuilen en sociale drukkingsgroepen is opgezet.

Zijn fractie heeft steeds gesteld dat het oorspronkelijke voorstel van de minister zowel in opvatting als in visie goed was. Dit voorstel bevatte garanties

om de scheefgegroeide situatie inhoudelijk te verbeteren en bevatte een logische orde met betrekking tot de discussie of de opleiding kinesitherapie beroepsgericht dan wel academisch moet zijn.

Uit de toelichting van de minister leidt de spreker eveneens af dat de minister in dit dossier uitgeblust is. De toelichting geeft immers enkel een opsomming van wat niet gebeurd is, wat niet kon of niet mocht behaald worden.

Hij vervolgt dat het tweesporenbeleid dat in het ontwerpdecreet behouden werd, in de sociaal-medische sector en de beroepsorganisaties niet enthousiast wordt onthaald. De overstapmogelijkheden tussen beide opleidingen, de zogenaamde bruggen, kunnen volgens de spreker tot gevolg hebben dat de maatschappelijk waardering heel anders zal zijn voor de onderscheiden diploma's alhoewel beiden wel toegang geven tot hetzelfde beroep. Ziekenhuizen zullen immers eerder kiezen voor een universitaire kinesist omdat dat nu eenmaal beter oogt en klinkt. De opleidingen aan de hogescholen zullen in de toekomst daardoor ondergewaardeerd worden en geen toekomstperspectief meer hebben.

Het feit dat de opleidingssector zelf verantwoordelijk is voor de rationalisering in functie van de vernauwing in de beroepsdoeleinden, is volgens de spreker enkel het gevolg van het feit dat de minister dit probleem zelf niet kan oplossen en het daarom maar naar het veld zelf doorschuift.

Het positieve gedeelte van het ontwerpdecreet betreft, aldus de spreker, de maatregelen met betrekking tot het personeel dat door de hervorming uit de boot zal vallen. Buiten de niet-immuun tijdelijken, zullen de vast benoemden en immuun tijdelijken zeker niet de dupe worden van deze hervorming.

– *VU-fractie*

De heer *Chris Vandenbroeke* stelt namens zijn fractie dat het ontwerpdecreet getuigt van een gebrek aan visie. Het voelt aan alsof de minister het zelf beu is geworden en daarom de beslissingen aan het opleidingsveld zelf overlaat. Hij stelt dat de voorgeschiedenis van dit ontwerpdecreet een studie waard is die als titel "Historiek van een vaudeville" zou kunnen meekrijgen. Een preciserende ondertitel zou volgens de spreker "De groeipijnen van het kinedossier, inzonderheid onder leiding van minister Van den Bossche" kunnen zijn.

Anderzijds heeft de spreker ook een aantal positieve zaken uit het ontwerpdecreet opgetekend. Voor eerst zal de medische sector met complimenten zwaaien. De uitdieping van de medicalisering impliceert immers een erkenning door deze sector. Op de tweede plaats merkt hij op dat de K.U. Leuven tijdens de aanloop tot dit ontwerpdecreet kleur heeft bekend. Deze universiteit wil blijkbaar zelfs voor de centen het vak godsdienst laten vallen. Dit is voor hem een historisch moment geweest. Ten derde zullen verscheidene hogescholen een opleiding industrieel ingenieur kunnen uitbouwen om tegemoet te kunnen komen aan de vraag naar meer informatici. En een vierde positief element betreft het ondervangen van de personeelsproblemen die zich bij deze hervorming voordoen.

Tot slot wenst de spreker enkele vragen te stellen. De spreker heeft problemen met de brugfunctie tussen hogescholen en universiteiten waarbij men in een studieduur van 6 jaar een universitaire opleiding moet realiseren. Dit staat zo in het ontwerpdecreet geformuleerd. Hij vraagt of men deze brugmogelijkheid op die manier in een tijdspectief kan zetten. Op de tweede plaats meent hij dat het duidelijk is dat men ook hier geconfronteerd wordt met het spanningsveld tussen opleiding en beroepsveld. Het is voor hem daarom niet duidelijk of er in de toekomst nog een numerus fixus zal komen of niet. En een derde vraag betreft de eventuele terugbetalingen binnen het RIZIV. In de toekomst zal het RIZIV immers te maken krijgen met drie soorten van kinesitherapeuten : de gegradueerden van de driejarige opleiding, deze van de vierjarige opleiding van de hogescholen en deze van de vijfjarige opleiding aan de universiteit. Deze situatie zal implicaties hebben voor de terugbetalingen van prestaties binnen het RIZIV. Hij vraagt of dit in de toekomst gradueel zal worden aangepast.

Mevrouw *Nelly Maes* verklaart dat haar fractie zich volledig kan terugvinden in het SERV-advies op het voorontwerp. De SERV stelt namelijk dat er een kans is gemist om een duidelijke keuze te maken tussen de missie van de universiteit en deze van de hogeschool. Het standpunt dat haar fractie steeds heeft ingenomen komt erop neer dat de opleiding tot kinesist het best kan gebeuren aan de hogeschool omdat het een beroepsopleiding is. Daarnaast kunnen de universiteiten een bijkomende opleiding voorzien als wetenschappelijke uitdieping. Deze visie stond ook verwoord in het eerste voorstel van de minister dat zij persoonlijk steeds heeft gesteund.

Zij geeft toe dat de wetenschappelijk eisen door de medicalisering van het beroep zijn gestegen, maar meent dat de dubbelzinnigheid omtrent dit beroep nog steeds bestaat en met dit ontwerpdecreet niet verdwijnt. Een opleiding van vijf jaar aan de universiteit en een opleiding van vier jaar aan de hogescholen die beiden leiden tot eenzelfde beroepsuitoefening zullen leiden tot het in vraag stellen van de waardering van deze opleidingen. Naar buiten toe zal dit wel enigszins worden verdoezeld omdat beiden een gelijke toepassing van de RIZIV-tarieven zullen krijgen voor de door hen geleverde prestaties. Dit is uiteindelijk een probleem voor het RIZIV dat voor het Vlaams Parlement niet terzake is.

Een andere bezorgdheid is volgens de spreker deze van de plethora. Dit argument werd permanent aangehaald tijdens de bespreking van het wetsvoorstel Diegenant in de Senaat, maar ook tijdens de hoorzitting in het Vlaams Parlement. Ook vandaag heeft Vlaanderen nog steeds de meeste kinesisten per aantal inwoners van gans Europa. Met het schrappen van de numerus fixus wordt dit probleem verschoven naar de federale overheid dat omtrent de contingentering nog een beslissing moet nemen. De minister van Onderwijs kan wel aan het federale niveau meedelen dat het aantal opleidingen alvast wordt beperkt. De inruiloperatie die daarvoor nodig was, ziet zij als een handige manier van de minister om de hogescholen te verzoenen met deze hervorming.

De spreker vindt de maatregelen voor de sociale gevolgen van het personeel wel een positief element van dit ontwerpdecreet en hoopt dat men in de toekomst ook in andere sectoren dergelijke oplossingen zal aanreiken.

Zij besluit dat het ontwerpdecreet geen duidelijke visie heeft, maar merkt op dat dit veel minder weerstand heeft gekregen van de sector dan het eerste voorstel. Er is echter ook geen vreugde over dit ontwerpdecreet te bespeuren. Alhoewel de dubbelzinnigheid met de twee soorten opleidingen niet uit de wereld wordt geholpen, geeft dit ontwerpdecreet wel het voordeel dat Vlaanderen dure opgeleide kinesisten zal hebben waarvan zij hoopt dat de patiënt er in ieder geval beter zal van worden.

2. Antwoord van de minister

De minister wenst kort te antwoorden op de aangegeven vragen en opmerkingen. Op de eerste plaats noteert hij de positieve visie van de CVP-fractie op dit ontwerpdecreet. Op de vraag van de heer Freddy Sarens of deze instellingen die van-

daag gekozen hebben om de kinesistenopleiding voort te zetten, eventuele tegemoetkomingen zouden krijgen als zij in de toekomst zullen beslissen om deze stop te zetten, reageert de minister ontkenkend. Dit is aan deze instellingen alvast meege-deeld. De keuze is en blijft eenmalig.

Als reactie op het standpunt van de heer Ludo Sannen, vermeldt de minister dat kwaliteitsbewaking in het onderwijs een algemeen probleem is dat zich bij elke opleiding stelt. De inruiloperaties bij de hogescholen waren reeds lang op voorhand voorbereid. De hogescholen waren namelijk reeds een jaar op voorhand op de hoogte van deze mogelijkheid. Daarom mag het uittekenen van de curricula en vakinhouden van de nieuwe opleidingen geen probleem geven wanneer deze op 1 september 1998 zullen ingaan. Uiteindelijk hebben de hogescholen allen vrij mogen kiezen voor de inruiloperatie en werd hen niets opgelegd. Naar de toekomst toe verduidelijkt de minister dat tegen 2002 het volledige opleidingsaanbod van de hogescholen zal geëvalueerd worden. Bovendien zal de minister, naar analogie met de heer Roger Dillemans voor het universitaire aanbod, een bijzonder commissaris aanduiden om het onderwijsaanbod van de hogescholen te optimaliseren.

Met betrekking tot de overgangsmaatregelen voor het personeel, heeft de minister het enthousiasme daarover bij alle fracties kunnen optekenen.

Ingaand op de opmerking van de heer René Swinnen waarbij deze zich zorgen maakt over de kwaliteitsbewaking van de ICT-opleidingen, stelt de minister dat hij namens de Vlaamse regering een amendement zal indienen op artikel 13 van het ontwerpdecreet. Dit amendement wil op de eerste plaats de inruiloperatie mogelijk maken, maar zal het ook uitvoering geven aan het VLOR-advies over de opleidingen elektronica en de desbetreffende herschikking. Hij is van mening dat de ICT-markt vandaag weliswaar oververhit is door de problemen die zich eventueel zullen voordoen bij de eeuwwende en door de invoering van de euro. Dit zal zeker zo blijven tot 2002. Hij is ervan overtuigd dat de ICT-markt ook daarna een steeds belangrijker plaats zal innemen zodat een plethoraprobleem met betrekking tot informatici zich niet zal voordoen.

De opmerking van mevrouw Marleen Vanderpoorten over een bewuste tactiek van de minister om de commissie een bepaalde werkwijze op te leggen, wenst hij formeel te weerleggen. Over het advies van de Raad van State stelt hij dat hij geen reden zag om met het definitieve ontwerpdecreet terug

naar de Raad van State te gaan. Hij heeft in het ontwerpdecreet het advies van de Raad van State gevolgd en de uniciteit van de universitaire opleiding geschrapt. Er was dus volgens hem geen fundamentele reden om opnieuw het advies van de Raad van State te vragen.

Met betrekking tot de opmerkingen van de heer Joris Van Hautem betreffende de interpretatie van de toelichting van de minister bij het voorliggende ontwerpdecreet, repliceert de minister dat de toelichting voldoende duidelijk is en enkel inhoudt wat er staat.

De opmerking van de heer Chris Vandenbroeke om aan een studie over de totstandkoming van dit ontwerpdecreet de door hem geformuleerde titel te geven, vindt hij onterecht. Vermits iedere betrokkene het afgelopen jaar voor dit dossier zijn 'knikkers' op tafel heeft gelegd en het hier gaat om het kinesistendossier, vindt hij de titel "Knikkeren en kneden" een meer geschikte titel.

Hij kan niet ingaan op de opmerkingen met betrekking tot het RIZIV vermits dit een federale bevoegdheid is. En hij wenst ook niet in te gaan op de medische beschouwingen van mevrouw Trees Merckx, mevrouw Nelly Maes en de heer Etienne De Groot omdat deze sector hem totaal vreemd is.

Met betrekking tot de vraag van de heer Chris Vandenbroeke over de termijn van zes jaar waarbinnen men een universitaire opleiding kan afronden, verduidelijkt de minister dat dit betrekking heeft op de brugmogelijkheid tussen hogeschool en universitaire opleiding. Een student kan na drie jaar hogeschool overstappen naar de universiteit en vervolgens, mits het afleggen van een toelatingsproef, de drie laatste jaren van de universitaire opleiding afronden. Men zou ook na vier jaar hogeschool en daaropvolgend, zonder toelatingsproef, na twee jaar universitaire opleiding het universitaire diploma kunnen behalen.

3. Repliek van de leden op het antwoord van de minister

De heer *Ludo Sannen* is van oordeel dat de minister in zijn antwoord het ontwerpdecreet niet heeft verdedigd. De minister heeft zich volgens hem de moeite niet getroost om de kritieken van verscheidene fracties te weerleggen. Hij besluit daaruit dat hij hieruit een berusting kan vaststellen over een typische Belgische compromiscultuur.

Mevrouw *Nelly Maes* blijft zitten met haar zorg over hoe beide verschillende opleidingen zich in de

praktijk zullen ontwikkelen. Er zullen immers twee soorten kinesisten ontstaan omdat er twee verschillende opleidingen zijn. De minister neemt volgens de spreker ook haar zorg niet weg over het aantal kinesisten per inwoner. De vaardigheid waarmee men een beroep uitoefent, is afhankelijk van de ervaring die men kan opdoen. De vraag is of men met de huidige verhouding kinesisten/inwoner deze kwaliteit kan behalen. Zij meent dat de rest van het verhaal zeker zo belangrijk is als de opleiding zelf.

III. Artikelsgewijze bespreking en stemming

Artikelen 1 tot 3

Bij deze artikelen worden geen opmerkingen geformuleerd.

De artikelen 1 tot 3 worden met 13 stemmen bij 2 onthoudingen aangenomen.

Artikel 4

De heer *Ludo Sannen* vraagt waarom de hogescholen die een inruiloperatie doen, voor het academiejaar 1998-1999 verplicht worden tot keuze van een vervangende programmatie, terwijl de nieuwe opleiding uiterlijk met ingang van het academiejaar 1999-2000 moet georganiseerd worden.

De *minister* antwoordt dat de hogescholen niet onder druk werden gezet, maar zelf eerder vragende partij waren. Zij hadden maanden op voorhand de tijd om deze inruiloperatie voor te bereiden. De hogescholen die geopteerd hebben om de opleiding kinesitherapie te behouden, hadden ook een alternatieve opleiding achter de hand voor in het geval men op het einde zou twijfelen.

Artikel 4 wordt met 11 stemmen tegen 2 en bij 2 onthoudingen aangenomen.

Artikel 5

Bij dit artikel worden geen opmerkingen geformuleerd.

Artikel 5 wordt met 13 stemmen bij 2 onthoudingen aangenomen.

Artikel 6

Een amendement van de Vlaamse regering strekt ertoe de woorden 'artikel 195bis' telkens te vervangen door de woorden 'artikel 195ter' (Stuk 1018/2). Het betreft hier een technische correctie.

Het amendement van de Vlaamse regering wordt met 15 stemmen aangenomen.

Het aldus geamendeerde artikel 6 wordt met 13 stemmen bij 2 onthoudingen aangenomen.

Artikel 7

Bij dit artikel worden geen opmerkingen geformuleerd.

Artikel 7 wordt met 11 stemmen tegen 2 en bij 2 onthoudingen aangenomen.

Artikel 8

Bij dit artikel worden geen opmerkingen geformuleerd.

Artikel 8 wordt met 13 stemmen bij 2 onthoudingen aangenomen

Artikel 8 bis

(nieuw artikel 9)

Een amendement van de Vlaamse regering strekt ertoe een nieuw artikel 8bis in te voegen (Stuk 1018/2). De *minister* verduidelijkt dat er een polemiek is geweest over het niet aansluiten van bepaalde opleidingen industrieel ingenieur bij de arbeidsmarkt. Hij heeft twee jaar geleden een advies daaromtrent gevraagd aan de VLOR. Deze heeft recent over het lange type een voorstel tot herordening van de opleiding elektromechanica gedaan. Met dit amendement wil de minister deze herschikking direct implementeren zodat deze vanaf het academiejaar 1998-1999 ingang kan vinden. Hij verduidelijkt dat de opleidingen elektriciteit en elektromechanica op de manier zoals voorgesteld door de VLOR worden herschikt. Dit impliceert dat de basisopleiding elektriciteit wordt opgesplitst : de optie elektronica wordt een aparte basisopleiding met opties, de optie elektriciteit komt onder een aangepaste vorm terecht als optie

van de elektromechanica. De onderwijsbevoegdheid van de betrokken hogescholen wordt overeenkomstig aangepast. Bovendien wordt voor de studenten in de betrokken opleidingen het recht gevrijwaard om in hun oorspronkelijke basisopleiding af te studeren.

Het amendement van de Vlaamse regering tot invoering van een nieuw artikel 8bis (nieuw artikel 9) wordt met 13 stemmen bij 2 onthoudingen aangenomen.

Artikel 9

(nieuw artikel 10)

Bij dit artikel worden geen opmerkingen geformuleerd.

Artikel 9 (nieuw artikel 10) wordt met 13 stemmen bij 2 onthoudingen aangenomen.

Artikel 10

(nieuw artikel 11)

Een amendement van de Vlaamse regering strekt ertoe de woorden 'artikel 195bis' telkens te vervangen door de woorden 'artikel 195ter' (Stuk 1018/2). Het betreft hier een technische correctie.

Het amendement van de Vlaamse regering wordt met 15 stemmen aangenomen.

Het aldus geamendeerde artikel 10 (nieuw artikel 11) wordt met 13 stemmen bij 2 onthoudingen aangenomen.

Artikel 11

(nieuw artikel 12)

Een amendement van de Vlaamse regering strekt ertoe de woorden artikel 195bis telkens te vervangen door de woorden artikel 195ter (Stuk 1018/2). Het betreft hier een technische correctie.

Mevrouw *Mia De Schamphelaere* en de heer *Erik Matthijs* vragen met betrekking tot de verscheidene mogelijkheden die gecreëerd werden om de sociale gevolgen voor het personeel op te lossen, wat de verhouding is van deze mogelijkheden met

de zogenaamde uitstapregeling 55-plus. Mevrouw *Mia De Schamphelaere* wenst daarenboven te vernemen of de mogelijkheden die voor het personeelsprobleem worden opgezet, enkel op het onderwijzend personeel van toepassing zijn.

De *minister* antwoordt dat de zogenaamde uitstapregeling 55-plus blijft bestaan omdat deze niet is opgeheven. De mogelijkheden die voorzien zijn om de consequenties van het personeel op te vangen zijn enkel van toepassing op de vastbenoemden en de immuun tijdelijken. De hogescholen werden daarvan op de hoogte gesteld.

Mevrouw *Mia De Schamphelaere* vraagt enige verduidelijking bij de mogelijkheid, zoals geformuleerd in § 5, om een studie aan het hoger onderwijs te beschouwen als een tewerkstelling. Het is voor haar niet duidelijk hoe iemand van statuut verandert als hij niet slaagt in een academiejaar.

De *minister* licht toe dat dergelijke personeelsleden de mogelijkheid hebben om tot 2000-2001 af te studeren. Als een personeelslid niet zou slagen in een academiejaar, valt deze automatisch en met terugwerkende kracht van één jaar terug in de normale regeling van terbeschikkingstelling. Men gaat dus als het ware een resultaatsverbintenis aan. Met deze regeling wil men misbruiken voorkomen omdat het anders zou volstaan zich in te schrijven, ook al kan dit enkel voor één academiejaar.

Het amendement van de Vlaamse regering wordt met 15 stemmen aangenomen.

Het aldus geamendeerde artikel 11 (nieuw artikel 12) wordt met 13 stemmen bij 2 onthoudingen aangenomen.

Artikel 12

(nieuw artikel 13)

Een amendement van de Vlaamse regering strekt ertoe de woorden 'artikel 195bis' telkens te vervangen door de woorden 'artikel 195ter' (Stuk 1018/2). Het betreft hier een technische correctie.

Het amendement van de Vlaamse regering wordt met 15 stemmen aangenomen.

Het aldus geamendeerde artikel 12 (nieuw artikel 13) wordt met 13 stemmen bij 2 onthoudingen aangenomen.

Artikel 13

(nieuw artikel 14)

Een amendement van de Vlaamse regering strekt ertoe dit artikel te vervangen door een volledig nieuwe tekst (Stuk 1018/2). De *minister* licht toe dat op basis van de aanpassingen in het voorontwerp van decreet in een aantal hogescholen de keuzes werden geherformuleerd. Bovendien worden in eenzelfde beweging met de invoering van de industrieel ingenieur in informatica, de opleidingen elektronica en elektromechanica herschikt, zodat alle hogescholen die het studiegebied industriële wetenschappen en technologie hebben, vanaf 1998-1999 kunnen inspelen op de groeiende maatschappelijke behoeften op het vlak van informatica, overeenkomstig het VLOR-advies.

Hij voegt hieraan toe dat het zijn uitdrukkelijke bedoeling was dat de hogescholen mekaar niet zouden beconcurreren. Het gevolg hiervan is dat bij één opleiding, namelijk multimedia en communicatietechnologie, die door de Autonome Hogeschool Kortrijk wordt verzorgd, een bijzondere bepaling is opgenomen. Deze basisopleiding kan slechts blijven bestaan zolang zij als afzonderlijke basisopleiding gehandhaafd blijft. De reden hiertoe is dat wanneer de VLOR tot de conclusie zou komen dat ook de opleidingen elektriciteit en elektromechanica van het korte type een herschikking behoeven, dit tot gevolg kan hebben dat men ook hier twee opties, elektronica en ICT, zou kunnen krijgen. Op dat moment zou de Autonome Hogeschool Kortrijk opnieuw in aanmerking kunnen komen en een tweede maal zijn voordeel doen.

Mevrouw *Mia De Schamphelaere* verwijst naar het hogescholendecreet van 13 juli 1994 waar in artikel 16, § 1, 4° vermeld staat dat het hogeschoolbestuur wijzigingen met betrekking tot de basisopleidingen van één cyclus van het studiegebied handelswetenschappen en bedrijfskunde en met betrekking tot haar onderwijsbevoegdheid inzake opties, ten minste vijf maanden voor de aanvang van het academiejaar aan de Vlaamse regering moet melden. Zij merkt daarbij op dat voor het studiegebied industriële wetenschappen en technologie voor de basisopleidingen elektronica en elektromechanica nieuwe opties worden geformuleerd. Zij stelt dat de hogescholen niet meer over vijf maanden beschikken om deze wijziging te melden en dat dit dus in tegenspraak is met artikel 16, § 1, 4° van het hogescholendecreet.

De *minister* beaamt deze opmerking en wenst uitdrukkelijk in het verslag te laten opnemen dat

door deze wijziging in de opleidingen elektronica en elektromechanica, alle hogescholen die het studiegebied industriële wetenschappen en technologie hebben, vanaf 1998-1999 kunnen inspelen op de opties zoals vermeld in het amendement op artikel 13 tot wijziging van Bijlage I van het hogescholendecreet.

Het amendement van de Vlaamse regering en het aldus vervangen artikel 13 (nieuw artikel 14) wordt met 10 stemmen tegen 2 en bij 3 onthoudingen aangenomen.

Artikelen 14 tot 19

(nieuwe artikelen 15 tot 20)

Bij deze artikelen worden geen opmerkingen geformuleerd.

De artikelen 14 tot 19 (nieuwe artikelen 15 tot 20) worden met 11 stemmen tegen 3 bij 1 onthouding aangenomen.

Artikel 20

(nieuw artikel 21)

Mevrouw *Mia De Schamphelaere* merkt op dat waar de Memorie van Toelichting met betrekking tot de brugmogelijkheden tussen hogescholen en universiteiten nog wel melding maakt van de mogelijkheid een enige kandidatuur te volgen, dit in het ontwerpdecreet zelf niet meer is opgenomen. Op de tweede plaats vraagt zij of het toegangsexamen dat als brug moet dienen voor studenten aan de hogeschool om een universitair diploma te halen, ook open staat voor de huidige gegradueerden.

De *minister* antwoordt dat de Memorie van Toelichting een fout bevat over de mogelijkheid om een enige kandidatuur te organiseren. Deze brugmogelijkheid is duidelijk niet weerhouden in het ontwerpdecreet. De universiteiten staat het anderszijds vrij een aantal studiepunten te erkennen en op die manier vrijstellingen te verlenen voor bepaalde vakken. Het is dan aan de examencommissie om deze al dan niet toe te staan. Het toegangsexamen staat niet open voor gegradueerden en is enkel gericht op de studenten van de tweecycli opleiding die met succes het eerste jaar van de tweede cyclus hebben beëindigd. De universiteit of de hogeschool kan volgens de minister evenwel

zelf beslissen aan de gegradueerden eventuele vrijstellingen toe te staan.

De heer *Ludo Sannen* vraagt of het toegangsexamen de universiteiten geen mechanisme in handen geeft om de concurrentie met de hogescholen te bepalen. Een universiteit kan bijvoorbeeld het toegangsexamen onmogelijk maken zodat studenten van de hogescholen onmogelijk kunnen slagen. Daardoor zouden deze hogeschoolstudenten misschien eerst kiezen voor een opleiding aan de universiteit in plaats van aan de hogeschool.

De *minister* meent dat een dergelijk toegangsexamen eerder uitzonderlijk zal voorkomen. Theoretisch zou het voor de universiteiten juist goed uitkomen om dit toegangsexamen gemakkelijk te maken, omdat zij dan meer studenten, en dus meer middelen krijgen. De universiteiten hebben er dus geen enkel belang bij om dit toegangsexamen onmogelijk te maken.

Artikel 20 (nieuw artikel 21) wordt met 12 stemmen bij 3 onthoudingen aangenomen.

Artikelen 21 en 22

(nieuwe artikelen 22 en 23)

Bij deze artikelen worden geen opmerkingen geformuleerd.

De artikelen 21 en 22 (nieuwe artikelen 22 en 23) worden met 11 stemmen tegen 3 en bij 1 onthouding aangenomen.

Artikel 23

(nieuw artikel 24)

Een amendement van de Vlaamse regering strekt ertoe een technisch-legistieke correctie aan te brengen (Stuk 1018/2).

Het amendement van de Vlaamse regering wordt met 13 stemmen bij 2 onthoudingen aangenomen.

Het aldus geamendeerde artikel 23 (nieuw artikel 24) wordt met 11 stemmen tegen 2 en bij 2 onthoudingen aangenomen.

Artikel 24

(nieuw artikel 25)

Bij dit artikel worden geen opmerkingen geformuleerd.

Artikel 24 (nieuw artikel 25) wordt met 11 stemmen tegen 2 bij 2 onthoudingen aangenomen.

IV. Eindstemming

Het geamendeerde ontwerp van decreet betreffende de hervorming van het hoger onderwijs in de kinesitherapie en de revalidatiewetenschappen in de Vlaamse Gemeenschap wordt met 8 stemmen tegen 3 en bij 4 onthoudingen aangenomen.

De verslaggever,

Erik MATTHIJS

De voorzitter,

Gilbert VANLEENHOVE

TEKST AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE**HOOFDSTUK I****Inleidende bepalingen****Artikel 1**

Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

Artikel 2

Voor de toepassing van dit decreet wordt verstaan onder :

- 1° De optie kinesitherapie : de optie kinesitherapie van de basisopleiding fysische behandelingen van één cyclus ;
- 2° De opleiding kinesitherapie : de opleiding kinesitherapie van twee cycli.

HOOFDSTUK II

Wijzigingen aan het decreet van 13 juli 1994 betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap

Artikel 3

Aan artikel 11, § 1, van het decreet van 13 juli 1994 betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap wordt een 8° toegevoegd, dat luidt als volgt :

"8° gezondheidszorg, waarvoor de graden van kandidaat en licentiaat worden verleend.".

Artikel 4

Aan artikel 16 van hetzelfde decreet wordt een § 4 toegevoegd, die luidt als volgt :

"§ 4. In afwijking van de §§ 2 en 3 kan de Vlaamse regering vóór het academiejaar 1998-1999, aan de hogescholen toestaan hun onderwijsbevoegdheid

voor de optie kinesitherapie te ruilen voor een basisopleiding onder volgende voorwaarden :

- 1° de vestiging waar de nieuwe opleiding wordt georganiseerd telt ten minste 600 financieerbare studenten ;
- 2° de basisopleiding moet voorkomen in bijlage I van dit decreet ;
- 3° de hogeschool organiseert niet de opleiding kinesitherapie ;
- 4° de nieuwe opleiding wordt georganiseerd uiterlijk met ingang van het academiejaar 1999-2000.".

Artikel 5

Aan artikel 40 van hetzelfde decreet wordt een § 4 toegevoegd, die luidt als volgt :

"§ 4. In afwijking van § 1 van dit artikel en artikel 22 kunnen studenten die beschikken over het diploma van de optie kinesitherapie of over het kandidaatsdiploma van de academische opleiding revalidatiewetenschappen en kinesitherapie, het diploma van licentiaat in de kinesitherapie behalen, indien zij aan hun studie minstens twee academiejaren besteden.".

Artikel 6

Aan hetzelfde decreet wordt een artikel 195ter toegevoegd, dat luidt als volgt :

"Artikel 195ter

§ 1. Vanaf 1 september 1998 worden de personeelsleden bedoeld in artikel 318, voor het volume van de opdracht waarvoor zij op 1 januari 1998 verbonden waren aan de optie kinesitherapie, opgenomen in een apart personeelsbestand. Zij behouden hun statutaire toestand en blijven de salarisschaal genieten die hun op 1 januari 1998 was toegekend. Zij behouden hun statuut van personeelslid van de hogeschool waarvan zij personeelslid waren op 1 januari 1998.

§ 2. De in § 1 bedoelde personeelsleden blijven gedurende de academiejaren 1998-1999 tot en met

2001-2002 betaald op de werkingsuitkering van de betrokken hogescholen.

§ 3. Elke hogeschool die tijdens het academiejaar 1997-1998 de optie kinesitherapie organiseerde, ontvangt gedurende de in § 2 bedoelde periode een bijkomende toelage die gelijk is aan LK-LO, waarbij :

LK gelijk is aan de brutoloonkost van alle in § 1 bedoelde personeelsleden van de hogeschool ;

LO gelijk is aan de brutoloonkost van alle in § 1 bedoelde personeelsleden die de hogeschool tewerkstelt in de optie kinesitherapie in afbouw of in de opleiding kinesitherapie.

De hogeschool ontvangt een voorschot gelijk aan 50 % van het geraamde bedrag in het begin van het begrotingsjaar. Het saldo wordt uitbetaald na de betaling van het laatste maandsalaris van het betrokken begrotingsjaar.

§ 4. Vanaf het academiejaar 2002-2003 worden de in § 1 bedoelde personeelsleden die geen tewerkstelling hebben in de opleiding kinesitherapie, niet meer betaald ten laste van de werkingsuitkeringen van de hogeschool. De Vlaamse Gemeenschap betaalt deze personeelsleden centraal. Zij neemt hiervoor een bedrag op in de begroting, gelijk aan de brutoloonkost van deze personeelsleden verminderd met het geraamde bedrag bepaald in § 5.

§ 5. Vanaf 1 september 1998 wordt er een recuperatiefonds opgericht. Het recuperatiefonds is een begrotingsfonds, zoals bedoeld in artikel 45 van het koninklijk besluit van 17 juli 1991 houdende coördinatie van de wetten op de rijkscomptabiliteit. Het wordt gespijsd uit alle ontvangsten die voortvloeien uit het terugstorten van de 70 % van het bruto aanvangssalaris bedoeld in artikel 339quater en artikel 339quinquies. Het is gemachtigd het salaris van deze personeelsleden te financieren. Op het fonds wordt rechtstreeks beschikt door de rekenplichtige die de ontvangsten heeft gedaan."

Artikel 7

Aan hetzelfde decreet wordt een artikel 314quater toegevoegd, dat luidt als volgt :

"Artikel 314quater

Vanaf het academiejaar 1998-1999 wordt de optie kinesitherapie afgebouwd. De studenten die op 1 november 1997 ingeschreven waren in de optie kinesitherapie hebben het recht om deze opleiding te voltooien, met dien verstande dat de hogescholen tot uiterlijk het academiejaar 2001-2002 het diploma van gegradueerde in de kinesitherapie mogen uitreiken."

Artikel 8

Aan hetzelfde decreet wordt een artikel 314quinquies toegevoegd, dat luidt als volgt :

"Artikel 314quinquies

Vanaf het academiejaar 1998-1999 wordt de basisopleiding kinesitherapie van twee cycli geleidelijk studiejaar per studiejaar opgebouwd."

Artikel 9

Aan hetzelfde decreet wordt een artikel 314sexies toegevoegd, dat luidt als volgt :

"Artikel 314sexies

§ 1. De basisopleiding 2C elektriciteit wordt met ingang van het academiejaar 1998-1999 omgevormd in de basisopleiding elektronica. De hogescholen die de onderwijsbevoegdheid hadden voor de basisopleiding elektriciteit krijgen de onderwijsbevoegdheid voor de basisopleiding elektronica.

§ 2. De basisopleiding 2C elektromechanica wordt met ingang van academiejaar 1998-1999 ingedeeld in 3 opties.

Alle hogescholen die tijdens het academiejaar 1997-1998 de optie elektriciteit van de basisopleiding 2C elektriciteit of de basisopleiding 2C elektromechanica inrichtten, krijgen met ingang van het academiejaar 1998-1999 de onderwijsbevoegdheid voor de basisopleiding 2C elektromechanica.

§ 3. De studenten die tijdens het academiejaar 1997-1998 geslaagd waren voor minstens één stu-

diejaar van de opleidingen die overeenkomstig §§ 1 en 2 worden omgevormd, hebben het recht hun opleiding te voltooien onder de voorwaarden vermeld in artikel 314, 1° en 2°."

Artikel 10

Aan artikel 320 van hetzelfde decreet wordt een § 4 toegevoegd, die luidt als volgt :

"§ 4. Vanaf het academiejaar 2002-2003 kan de hogeschool die krachtens artikel 339quater, § 3, benoemde personeelsleden tewerkstelt, deze personeelsleden als benoemd personeelslid overnemen in het ambt waarvoor zij benoemd zijn of in een ambt waarvoor zij over de vereiste bekwaamheidsbewijzen beschikken.

Vanaf het academiejaar 2002-2003 kan de hogeschool die krachtens artikel 339quater, § 3, personeelsleden tewerkstelt die genieten van de bepalingen van artikel 318, 2°, deze personeelsleden overnemen met het genot van de bepalingen van artikel 318, 2°, in het ambt dat zij bekleedden in de hogeschool van herkomst of in een ambt waarvoor zij over de vereiste bekwaamheidsbewijzen beschikken.

Een overname zoals bedoeld in de eerste twee leden van deze paragraaf wordt niet beschouwd als een nieuwe aanstelling of benoeming."

Artikel 11

In hetzelfde decreet wordt een artikel 339ter ingevoegd, dat luidt als volgt :

"Artikel 339ter

§ 1. De hogescholen die de opleiding kinesithérapie aanbieden, bepalen welke van hun eigen personeelsleden zoals bedoeld in artikel 195ter, § 1, een tewerkstelling krijgen in de opleiding kinesithérapie en leggen hiervoor de criteria vast na onderhandelingen in het hogeschoolonderhandelingscomité.

In toepassing van het eerste lid kan maximum 25 procent van de begrote bezetting van de opleiding kinesithérapie, uitgedrukt in voltijdse eenheden, ingenomen worden door personeelsleden die beschikken over het diploma van gegradueerde in

de kinesithérapie. Deze personeelsleden worden belast met taken van praktijkgericht onderwijs.

§ 2. De hogescholen bepalen welke van hun eigen personeelsleden zoals bedoeld in artikel 195ter, § 1, een tewerkstelling krijgen in de optie kinesithérapie in afbouw en leggen hiervoor de criteria vast na onderhandelingen in het hogeschoolonderhandelingscomité.

§ 3. De personeelsleden bedoeld in § 1, die bij het begin van het academiejaar 1997-1998 fungeerden in het ambt van praktijklector, behouden, in afwijking van artikel 101, dit ambt op persoonlijke titel.

§ 4. De personeelsleden bedoeld in § 1, die bij het begin van het academiejaar 1997-1998 fungeerden in het ambt van lector en beschikken over het diploma van gegradueerde, behouden, in afwijking van artikel 101, dit ambt op persoonlijke titel.

§ 5. De personeelsleden bedoeld in § 1, die bij het begin van het academiejaar 1997-1998 fungeerden in het ambt van lector en beschikken over het vereiste bekwaamheidsbewijs, worden assistent. Deze personeelsleden komen niet in aanmerking bij de berekening van de percentages bedoeld in artikel 122."

Artikel 12

In hetzelfde decreet wordt een artikel 339quater ingevoegd, dat luidt als volgt :

"Artikel 339quater

§ 1. De personeelsleden bedoeld in artikel 195ter, § 1, vallen niet onder de toepassing van artikel 326. Voor de personeelsleden die worden tewerkgesteld krachtens artikel 339ter of die overgenomen worden krachtens artikel 320, § 4, is artikel 326 wel van toepassing voor het volume van de opdracht waarvoor zij respectievelijk worden tewerkgesteld of overgenomen.

§ 2. Na het verstrijken van de maand waarin een personeelslid bedoeld in artikel 195ter, § 1, de leeftijd van zestig jaar heeft bereikt en dertig dienstjaren telt die in aanmerking komen voor de berekening van het rustpensioen, stopt voor dit personeelslid de financiering overeenkomstig artikel 195ter, §§ 3 en 4.

§ 3. De in § 1 bedoelde personeelsleden kunnen worden tewerkgesteld hetzij in de eigen hogeschool, hetzij in een hogeschool naar keuze. De hogeschool die deze personeelsleden tewerkstelt, dient 70 procent van het bruto aanvangssalaris van de salarisschaal van het personeelslid terug te betalen aan de Vlaamse Gemeenschap.

Onverminderd artikel 195ter, § 1, worden deze personeelsleden geacht aangesteld te zijn in de hogeschool waar zij worden tewerkgesteld. Dit lid is niet meer van toepassing zodra de hogeschool gebruik maakt van artikel 320, § 4.

§ 4. De in § 1 bedoelde personeelsleden kunnen op hun verzoek ook een tewerkstelling verkrijgen buiten het hogescholenonderwijs. De Vlaamse regering bepaalt de voorwaarden en de modaliteiten. Een instelling die deze personeelsleden tewerkstelt, dient 70 procent van het bruto aanvangssalaris van de salarisschaal van het personeelslid terug te betalen aan de Vlaamse Gemeenschap.

§ 5. Een periode van studie aan het hoger onderwijs wordt ook beschouwd als een tewerkstelling in de zin van dit artikel op voorwaarde dat het personeelslid regelmatig ingeschreven is in een hogeschool of universiteit in de Vlaamse Gemeenschap. Een academiejaar waarin het personeelslid niet slaagt, wordt voor de toepassing van artikel 339quater, § 3, niet beschouwd als een periode van tewerkstelling.

Deze paragraaf is slechts van toepassing voor studies die leiden tot het behalen van één bijkomend diploma.

§ 6. De personeelsleden tewerkgesteld krachtens dit artikel worden geacht zich in de administratieve stand dienstactiviteit te bevinden."

Artikel 13

In hetzelfde decreet wordt een artikel 339quinquies ingevoegd, dat luidt als volgt :

"Artikel 339quinquies

§ 1. De Vlaamse regering zal aan de personeelsleden bedoeld in artikel 195ter, § 1, die geen tewerkstelling hebben krachtens artikel 339ter of artikel 339quater, een tewerkstelling voorstellen. De Vlaamse regering bepaalt de modaliteiten waaronder dit gebeurt. Tijdens de periode van deze

tewerkstelling bevindt het personeelslid zich in de stand dienstactiviteit.

§ 2. Het salaris van de personeelsleden bedoeld in § 1, die geen tewerkstelling bekomen die minstens 50 procent bedraagt van de opdracht waarvoor zij vallen onder de toepassing van artikel 195ter, § 1, wordt afgebouwd overeenkomstig het volgende schema :

- gedurende de eerste twee jaren ontvangen zij het salaris waarop zij recht hadden op de laatste dag van hun tewerkstelling in de optie kinesitherapie of de opleiding kinesitherapie of conform artikel 339quater ;
- vanaf het derde jaar wordt dit salaris elk jaar met 20 procent verminderd.

Het salaris van deze personeelsleden mag nooit minder bedragen dan zoveel maal 1/30 van het salaris als het personeelslid dienstjaren telt, met een maximum van 30/30.

§ 3. De personeelsleden bedoeld in § 1, die op 1 januari 1998 een andere bezoldigde activiteit uitoefenden met toestemming van de hogeschool, mogen deze activiteit blijven uitoefenen voor hetzelfde volume als op 1 januari 1998.

Alle personeelsleden melden jaarlijks de aard, de duur en het brutobelastbaar inkomen van hun bezoldigde activiteiten aan een commissie die speciaal met dit doel wordt opgericht. Indien de bezoldigde activiteit waarvan sprake in de eerste alinea wijzigt, kan deze commissie, volgens de regels bepaald door de Vlaamse regering, de uitbetaling van de personeelsleden geheel of gedeeltelijk schorsen.

De Vlaamse regering bepaalt de samenstelling en de werking van deze commissie."

Artikel 14

In bijlage I van hetzelfde decreet worden volgende wijzigingen aangebracht :

1° In punt "2. STUDIEGEBIED GEZONDHEIDSZORG" worden de woorden :

"basisopleidingen van één cyclus :

- fysische behandelingen :

- ergotherapie, waarvoor de graad van gegradueerde in ergotherapie wordt verleend ;
- kinesithérapie, waarvoor de graad van gegradueerde in kinesithérapie wordt verleend ;
- orthopedie, waarvoor de graad van gegradueerde in orthopedie wordt verleend ;
- podologie, waarvoor de graad van gegradueerde in podologie wordt verleend."

vervangen door de woorden :

"basisopleidingen van één cyclus :

- ergotherapie, waarvoor de graad van gegradueerde in ergotherapie wordt verleend ;
- orthopedie, waarvoor de graad van gegradueerde in orthopedie wordt verleend ;
- podologie, waarvoor de graad van gegradueerde in podologie wordt verleend ;
- medische beeldvorming, waarvoor de graad van gegradueerde in de medische beeldvorming wordt verleend."

2° aan punt "2. STUDIEGEBIED GEZONDHEIDSZORG" worden de volgende bepalingen toegevoegd :

"basisopleidingen van twee cycli :

- 1C + 2C kinesithérapie, waarvoor de graden van kandidaat en licentiaat in de kinesithérapie worden verleend ;
- 1C + 2C arbeidsorganisatie en gezondheid, waarvoor de graden van kandidaat en licentiaat in de arbeidsorganisatie en gezondheid worden verleend."

3° aan punt "3. STUDIEGEBIED HANDELSWETENSCHAPPEN EN BEDRIJFSKUNDE basisopleidingen van één cyclus" wordt een gedachtestreepje toegevoegd, dat luidt als volgt :

"– informatiemanagement en support, waarvoor de graad van gegradueerde in informatiemanagement en support wordt verleend."

4° punt "4. STUDIEGEBIED INDUSTRIELE WETENSCHAPPEN EN TECHNOLOGIE" wordt gewijzigd als volgt :

1° onder "basisopleidingen van één cyclus" wordt een gedachtestreepje toegevoegd, dat luidt als volgt :

"– multimedia en communicatietechnologie, waarvoor de graad van gegradueerde in multimedia en communicatietechnologie wordt verleend. Deze basisopleiding kan slechts blijven bestaan zolang zij als afzonderlijke basisopleiding gehandhaafd blijft" ;

2° onder "basisopleidingen van twee cycli" worden het vierde en vijfde gedachtestreepje vervangen door het volgende :

"– 2C Elektronica, waarvoor de graad van industrieel ingenieur in elektronica wordt verleend :

- ontwerptechnieken
- informatie- en communicatietechnieken
- 2C Elektronica, waarvoor de graad van industrieel ingenieur in elektromechanica wordt verleend :
- Elektromechanica
- Elektrotechniek
- Automatisering" ;

3° onder "basisopleidingen van twee cycli" wordt een gedachtestreepje toegevoegd, dat luidt als volgt :

"– 2C informatica, waarvoor de graad van industrieel ingenieur in informatica wordt verleend."

HOOFDSTUK III

Wijzigingen aan het decreet van 12 juni 1991
betreffende de universiteiten in de Vlaamse
Gemeenschap

Artikel 15

In artikel 14, tweede lid, van het decreet van 12 juni 1991 betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap, worden tussen de woorden "licentiaat in de psychologische en pedagogische wetenschappen" en "handelsingenieur" de woorden "licentiaat in de revalidatiewetenschappen en kinesitherapie" ingevoegd.

Artikel 16

Artikel 19, eerste lid, 10°, van hetzelfde decreet wordt vervangen door de volgende bepaling :

"10° Lichamelijke opvoeding, Revalidatiewetenschappen en Kinesitherapie, waarvoor de graden van kandidaat en licentiaat kunnen worden verleend ;".

Artikel 17

Artikel 23, 11°, van hetzelfde decreet wordt vervangen door de volgende bepaling :

"11° Lichamelijke opvoeding, Revalidatiewetenschappen en Kinesitherapie, waarvoor de graden van kandidaat en licentiaat kunnen worden verleend ;".

Artikel 18

Artikel 27, 10°, van hetzelfde decreet wordt vervangen door de volgende bepaling :

"10° Lichamelijke opvoeding, Revalidatiewetenschappen en Kinesitherapie, waarvoor de graden van kandidaat en licentiaat kunnen worden verleend ;".

Artikel 19

Artikel 28, 10°, van hetzelfde decreet wordt vervangen door de volgende bepaling :

"10° Lichamelijke opvoeding, Revalidatiewetenschappen en Kinesitherapie, waarvoor de graden van kandidaat en licentiaat kunnen worden verleend ;".

Artikel 20

In artikel 49, eerste lid, 3°, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij decreet van 27 januari 1993, worden tussen de woorden "licentiaat in de pedagogische wetenschappen" en "bio-ingenieur" de woorden "licentiaat in de revalidatiewetenschappen en kinesitherapie" ingevoegd.

Artikel 21

Aan artikel 51 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij decreet van 27 januari 1993, wordt een derde lid toegevoegd, luidend als volgt :

"De studenten die met succes het eerste jaar van de tweede cyclus van de hogeschoolopleiding kinesitherapie hebben gevolgd, hebben toegang tot de tweede cyclus van de academische opleiding van licentiaat in de revalidatiewetenschappen en kinesitherapie, indien ze met goed gevolg een door de universiteit georganiseerd toegangsexamen hebben afgelegd. De studenten die in het bezit zijn van een hogeschooldiploma van licentiaat in de kinesitherapie kunnen de academische graad van licentiaat in de revalidatiewetenschappen en kinesitherapie behalen, indien ze met goed gevolg examen hebben afgelegd over een aantal opleidingsonderdelen van die academische opleiding waarvan de totale studieomvang gelijk is aan de studieomvang van twee studie jaren.".

Artikel 22

Artikel 131, eerste lid, 2°, a), tweede streep, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij decreet van 27 januari 1993, wordt vervangen door de volgende bepaling :

"– Lichamelijke Opvoeding, Revalidatiewetenschappen en Kinesithérapie ;".

Artikel 23

In artikel 132, eerste lid, 3°, b) van hetzelfde decreet, gewijzigd bij decreet van 21 december 1994, worden tussen de woorden "licentiaat in de psychologische en pedagogische wetenschappen" en "handelsingenieur" de woorden "licentiaat in de revalidatiewetenschappen en kinesithérapie" ingevoegd.

Artikel 24

Aan artikel 201 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij decreet van 27 januari 1993 en bij decreet van 24 juli 1997, wordt een elfde lid toegevoegd, luidend als volgt :

"De universiteiten voeren de opleiding leidend tot de academische graad van kandidaat in de revalidatiewetenschappen en kinesithérapie geleidelijk jaar na jaar in vanaf het academiejaar 1999-2000. De universiteiten voeren de driejarige opleiding leidend tot de academische graad van licentiaat in de revalidatiewetenschappen en kinesithérapie geleidelijk jaar na jaar in vanaf het academiejaar 2001-2002. Voor de berekening van het aantal onderwijsbelastingseenheden worden de hiervoor genoemde academische opleidingen niet beschouwd als nieuwe opleidingen en vallen derhalve niet onder de programmatienormen. Voor de toepassing van de rationalisatienormen worden de oude opleiding en de nieuwe opleiding als één opleiding beschouwd. De studenten die in het academiejaar 1998-1999 ingeschreven waren voor de eerste kandidatuur kunnen ten laatste in het academiejaar 2004-2005 de academische graad van licentiaat in de kinesithérapie en motorische revalidatie met een totale studieduur van vier jaar verwerven."

HOOFDSTUK IV

Inwerkingtreding

Artikel 25

Dit decreet treedt in werking op 1 september 1998.